

Víctor Rivas i Antonio M. Pérez, dos companys que ens han deixat

Jaume Vivó

FOTO: JAUME VIVO

Víctor al costat del déu Bes en el temple d'Hathor a Dendera (Egipte). Novembre de 2010.

Vaig conèixer el Víctor a través d'un company comú, el Miguel Ángel Díaz, que desgraciadament també ens va deixar l'any passat. A primera vista em va caure molt bé. Després, amb el pas del temps vaig veure que no m'havia equivocat. Era una persona excepcional, noble, divertida i molt treballadora, sempre disposat a ajudar en el que fes falta, cosa que va fer que, els qui ens consideràvem els seus amics, ens n'aprofitéssim (potser massa) degut als seus grans coneixements informàtics. Qualsevol problema que tinguéssim amb els ordinadors en Víctor sempre estava allà per solucionar-los, fos l'hora que fos.

En Víctor, en acabar els estudis d'informàtica i com a treball de final de llicenciatura va poder posar en pràctica una idea que ja feia temps li voltava pel cap unint les seves dues grans passions, la informàtica i la egiptologia, i va crear una pàgina web en castellà a l'abast de tots els interessats en l'antic Egipte, una eina que fos útil tant als aficionats com als estudiosos del tema. En aquells anys, això passava el 1996, a Espanya no hi havia massa publicacions

en castellà a l'abast del públic en general. Internet poc a poc primer, i més tard d'una manera generalitzada, s'estava introduint a moltes llars, i la pàgina web "Amigos de la Egiptologia" creada pel Víctor, tenia més i més visites cada dia que passava. És en aquestes circumstàncies quan el vaig conèixer i em va explicar el seu somni fet realitat. Ell i un petit grup d'amics interessats per l'antic Egipte donaven vida a aquell projecte al qual de seguida em vaig incorporar.

A més de la web, Víctor va crear una llista de distribució de missatges, en els quals, els interessats podien preguntar, expressar opinions i donar respostes a les preguntes que es formulaven, creant així un espai on poder donar sortida a la nostra passió per l'antic Egipte. Els primers temps, no obstant, van ser bastant durs, ja que entre les persones que s'apropaven a aquest nou mitjà amb afany d'aprendre, es barrejaven unes altres, els interessos de les quals s'inclinaven més per la part esotèrica i misteriosa de l'antic Egipte que per la part més seriosa del tema. Però poc a poc es van adonar que aquell no era un fòrum per aquests temes. La

web va fer un canvi substancial, quan es va dividir en diferents seccions portades cadascuna per un coordinador encarregat de vetllar per la fiabilitat dels seus continguts. No obstant això, en Víctor era el que sempre posava ordre en les nostres tasques.

Al poc de conèixer en Víctor li vaig parlar de la Societat Catalana d'Egiptologia i li va faltar temps per apuntar-s'hi i participar en totes i quantes activitats s'hi feien.

Al cap d'un temps va entrar a formar part de la Junta de la Societat com a responsable de les noves tecnologies. En aquells dies, la nostra Societat tenia una pàgina web molt senzilla que ens havien fet des del Centre de Serveis a les Associacions de l'Ajuntament de Barcelona. Víctor de seguida ens va oferir fer-nos una pàgina web nova, incorporant-hi totes les informacions d'utilitat pels socis: cursos, biblioteca, catàleg de llibres, informació de les excavacions a Oxirrinc, viatges, etcètera. En el moment del seu inesperat decés estava treballant en el projecte de realitzar una nova pàgina web més moderna i actualitzada.

La desaparició d'en Víctor ha deixat un gran buit, la seva joventut, el seu dinamisme, la seva predisposició envers els companys, la infinitat d'idees que tenia i que volia posar a la pràctica per bé de la Societat, han quedat trunca des per sempre. Ningú mai el podrà reemplaçar.

Per a mi era com un germà petit. Junts vam fer el seu primer viatge inoblidable a Egipte, després amb la Societat n'hem fet d'altres, sempre compartint habitació amb en Joan Miralles. El darrer va ser l'any 2010 i des de llavors no hi hem tornat. Se'ns farà difícil i molt trist tornar-hi sense ell. Víctor et trobem molt a faltar! Ja res mai no tornarà a ser el mateix. Amb tu s'han acabat infinitat de coses. L'únic consol és que no vas patir gens, te'n vas anar un 24 de juny sense fer soroll en un obrir i tancar d'ulls. El dia de Sant Joan, per la teva mare, els teus germans la Neus i el David, el teu cunyat i les teves nebodetes, familiars i amics mai serà el mateix, però això sí, sempre et recordarem amb el teu aspecte jove i el teu somriure als llavis.

Que descansis en pau Víctor. T'estimem.

No recuperats de la commoció per la pèrdua d'en Víctor, aquest estiu encara hem tingut una altra mala notícia: el company i amic Antonio María Pérez, amb solament 65 anys, també ens ha deixat. Des d'aquí volem donar tot el suport i consol a la seva esposa Maria, fills i nét i demés família.

L'Antonio, lliurat de les seves obligacions laborals quotidianes, ja que era prejubilat de la banca, i animat per la seva esposa i el seu amic Josep Ma. Mascó, és va afegir a la nostra Societat el novembre de 2004 assistint a tots els cursos i xerrades que s'hi feien, ja que estava desitjós d'ampliar els seus coneixements sobre l'antic Egipte. En complir 60 anys i com a regal d'aniversari, la Maria i els seus fills l'empenyeren a que s'apuntés al viatge que aquell any organitzava la nostra Societat als oasis occidentals d'Egipte, i així ho van fer l'Antonio, la Maria i la seva cunyada.

L'arribada de l'Antonio a la Societat ens va venir com anell al dit, ja que l'anterior tresorer, el Sr. Fontbuté, després de força anys de portar-nos els números i degut a obligacions familiars, havia de deixar aquesta feixuga tasca. L'Antonio, sense dubtar-ne gaire, és va oferir voluntari per portar-nos els comptes, cosa que va fer d'una manera excel·lent i molt professional. Sota la seva gestió es va renovar tot l'equip informàtic i va optimitzar al màxim els pressupostos que la Societat destinava a les diferents activitats culturals. L'Antonio, a més de ser un excel·lent cuiner, gaudia també amb la pintura que practicava quotidianament assistint a classes. Lamentablement però, la seva mort prematura no li va deixar gaire temps per poder assaborir la seva nova tasca d'exercir d'avi i gaudir del seu primer nét.

Antonio davant de la porta del temple d'Amenhotep III a El Kab (Egipte). Novembre de 2010.

Antonio, som conscients que fins al darrer moment paties per no poder fer-te càrrec dels comptes de la Societat; el teu successor, en Pere Simó, intentarà portar-los seguint el teu exemple i esperit, i sàpigues que estiguis on estiguis, pots estar tranquil, perquè aquí, has deixat un grapat d'amics que no t'oblidaran. Descansa en pau.